

1992 og i første halvår af 1993 var atypiske, idet de på grund af drøftelserne om den nye banan-ordning var en del større end normalt.

Spm. nr. S 181

Til udenrigsministeren (7/11 94) af:

Oli Breckmann (KF):

»Vil udenrigsministeren være indstillet på efter en eventuel henvendelse fra det færøske landsstyre at udvide antallet af pladser og dermed muligheden for større færøsk indsigt i udenrigsforhold ved Danmarks gesandtskaber?«

Begrundelse

Dette er et tilbud, som der har været gjort brug af tidligere, og i dag, hvor Færøernes eksistens som selvstyrende del af det danske rige er mere truet end nogen sinde, har man behov for internationale erfaringer og forbindelser, der kan skabe grobund for øgede færøske eksportmuligheder.

Det bør også erindres, at udenrigspolitik stadig væk er et fællesanliggende i forholdet mellem Færøerne og Danmark.

Svar (16/11 94)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Spørgsmålet besvares bedst ved at henvise til den færøske hjemmestyreløvs § 8, hvori det bl.a. hedder:

»Når det færøske hjemmestyre måtte udtale ønske derom, ansættes der efter forhandling med landsstyret ved de danske repræsentationer i de lande, hvor Færøerne har særlige erhvervsinteresser, medarbejdere til særlig varetagelse af disse interesser. Omkostningerne herved afholdes af Færøerne.«

Efter anmodning fra landsstyret er udenrigstjenesten parat til i givet fald og i overensstemmelse med hjemmestyreloven at aftale, hvorledes sådanne evt. medarbejdere kan ansættes ved repræsentationer i udlandet, hvor Færøerne har særlige erhvervsinteresser. Udenrigstjenesten har i henhold til lov om udenrigstjenesten til formål at varetage rigets mellemfolkelige anliggender. Dette omfatter selvfølgelig også vare-

tagelsen af danske, herunder færøske og grønlandske, eksportinteresser.

Ansættelse vil i givet fald ske under samme vilkår, som gælder for andre specialattachéer.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at Grønland aktuelt har gjort brug af en tilsvarende bestemmelse i den grønlandske hjemmestyrelov.

Spm. nr. S 175

Til sundhedsministeren (4/11 94) af:

Erling Christensen (S):

»Hvor mange klagesager har Patientklagenævnet haft om tandregulering de seneste syv år, og i hvor mange tilfælde er klagerne taget til følge, opdelt efter om klagerne har været rettet imod en almen tandlæge eller en specialisttandlæge?«

Begrundelse

Selv om procenterne for tandreguleringer i de kommunale tandplejeordninger er faldende, ser det ud til, at udgifterne er stigende. Svaret på ovenstående spørgsmål vil kunne fortælle, om Patientklagenævnets afgørelser i klagesager har fremmet kommunernes anvendelse af specialtandlægekonsulenter med store omkostningsstigninger til følge.

Svar (17/11 94)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil indledningsvis oplyse, at efter Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 409 af 25. maj 1994 behandles klager over privatpraktiserende tandlægers faglige virksomhed i det i overenskomst mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Tandlægeforening etablerede klagesystem bestående af amtslige tandlægenævne og Landstandlægenævnet.

Patientklagenævnet behandler dog de klager over privatpraktiserende tandlægers faglige virksomhed, der efter de pågældende nævn og Sundhedsstyrelsens vurdering formodes at ville kunne give grundlag for kritik.

Nævnet behandler derudover klager over kommunal tandpleje og tandlægeklager på hospitalsområdet.